

EL LECTOR ESCRIU

(24/02/20)

millor interpretació i una excel·lent escenografia i direcció però... també té un missatge subliminal i explícit equivocat i injust. No és acceptable donar la imatge que tenim un país ple de corruptes i de polítics i jutges hipòcrites, o banalitzar i insistir en la buidor de paraules com ara *pàtria, justícia i llibertat* quan hi ha a la presó o a l'exili persones que hi són per haver lluitat per aquestes idees.

Ja sé que això és el que vol sentir la gent, que són tòpics que funcionen i que tothom admet acriticament; que tots estem d'acord que els jutges estan corromputs i són uns depravats i els polítics, uns aprofitats, i que això ven, però tant cert és això com que sempre que generalitzem ens equivoquem. I, que l'autor in-
dueix a això, ho indica la pregunta que li va fer una periodista: "La hipocresia és un signe d'identitat català?" (*Time Out*, 584).

Més aviat sembla que l'autor s'ha equivocat de país. Al veí sí que hi ha corrupció política generalitzada, estesa, consubstancial, demostrable, condemnada i jutges que prevariquen a dojo i tots plegats tiren endavant, sense fer autocrítica i trepitjant sempre que calgui. I allí ens sembla un mal menor, mentre que aquí ens escandalitzem per uns "presumptes" falsejadors o per uns casos individualitzats d'escàndols, per altra banda sancionables sempre.

Vull dir que benvinguda sigui l'autocrítica però sense exagerar i sempre que no ens paralizzi o que no ens faci sentir incapaços de fer res. I encara menys que no generi mal-fiança respecte a les persones i institucions del nostre país.

En resum: bona l'obra, aneu-la a veure però no ens deixem enganyar pel missatge que traspua.

ROSA M. MADORRAN
Barcelona

'Justícia' injusta?

■ Parlem de l'obra de teatre *Justícia*. Té un bon text, una